

Dragi Hlapiću,

od srca te pozdravljam i želim ti puno sreće! Početkom lipnja imat ćeš 100 godina pa ti čestitam rođendan. Tvoje čudnovate zgone pročitao sam nekoliko puta i jako su mi se svidjele. Vrlo si zabavan i hrabar.

Iskreno, ja ne bih imao hrabrosti pobjeći od majstora Mrkonje. No, zbog tvoga bijega upoznao si mnogo zanimljivih ljudi. I ponajprije Gitu. Svidjeli su mi se njeni postupci i ponašanje. Također, ne smijem zaboraviti Bundaša. On je pas bez kojega ova priča ne bi bila zanimljiva. Drago mi je što je Bundaš za tobom utekao od majstora. No, Crni čovjek je zaista zao pa mi je drago što ti nije naudio. Nadam se da paziš svoje čizmice jer su one zaista prekrasne. Zamolio bih te da pozdraviš Gitu, Mrkonju i majstoricu te sve svoje prijatelje,

tvoj Toni.

Dragi Hlapiću,

već se dugo nismo vidjeli, jako mi nedostaješ. Svaki dan zamišljam da si tu kraj mene, želim ti pružiti ruku i zagrliti te kao svojega najboljeg prijatelja. Ostavio si velike dojmove na mene kad si mi prošli put pričao svoju priču. O strašnom majstoru Mrkonji, o dobroj majstorici, o Giti a i o nestašnom Bundašu. Majstora Mrkonju pamtim kao strogoga gospodara. Dragu majstoricu kao utjehu u najgorim danima tvojega života. Gitu pamtim kao slatku cirkusku plesačicu i malenu hrabru djevojčicu. A Bundaša pamtim kao nestašnoga, ali pravoga prijatelja.

Na kraju je sve ispalo dobro. Ti si dobio obitelji, Gita je pronašla svoje roditelje, a majstor i majstoricu su pronašli svoju malenu kći Maricu.

Nažalost, i danas postoje djeca koja nemaju roditelja. Djeca koja sama zarađuju sebi za kruh. Ne mogu zamisliti milijune djece koji su živjeli kao ti. Sretna sam što imam roditelje, shvatila sam da su oni najveće blago ovoga svijeta. Pomozimo im, pomozimo djeci u svijetu koja nemaju roditelje. Oni će biti najsretnija djeca, a i mi ćemo se veseliti s njima.

Petra S.

Dragi Hlapiću,

ovo ti pismo pišem povodom tvoga stotog rođendana. Baš mi je drago zbog tebe! Kada sam čitala roman o tebi, shvatila sam da si odan prijatelj i da bih ti željela biti prijateljica. U četvrtom sam razredu pročitala roman o tebi i u njemu se opisuju tvoje najljepše vrline. Čitala sam o tvojoj hrabrosti, neustrašivosti, a najviše mi se sviđjela tvoja dobrota, nježnost i osjećajnost prema svima. Osobito prema Giti. Nesebično si pomogao u najtežim situacijama iako si već prije radio vrlo težak zanat.

Ovim pismom, osim što ti želim čestitati rođendan, želim ti zahvaliti: iako si bio malen kao ja, radio si vrlo teško. Romanom *Čudnovate zgode šegrta Hlapića* pokazao si meni, a nadam se i ostalima, da se može kad se hoće.

Ja sam iz tvojih zgoda mnogo naučila i nadam se ću to znati primijeniti u svom daljnjem životu.

Tvoja Maja!

Dragi Hlapiću,

već 100 godina uveseljavaš dječja srca svojim čudnovatim zgodama i to po cijelom svijetu. Ne samo dječja, nego i odrasla srca. Dokazao si kako treba biti uporan i kako nikada ne znaš što će se dogoditi sljedeće. Dok sam čitala knjigu, bila sam ponosna na tebe jer si bio vrlo hrabar i pametan, ali još više sam se ponosila time što si iz Hrvatske, jer bi svaka država htjela imati posebnu priču kao što je ova o tebi. Mislim da si imao predivnu životnu pustolovinu. Svako dijete bi trebalo doživjeti takvo nešto, zar se ne slažeš? Bilo mi je vrlo zanimljivo kada si upoznao Gitu jer si tada dobio društvo koje te pratilo i u dobru i u zlu. Želim ti reći da si doživio mnogo zanimljivih pustolovina i nadam se da će se one čitati i prepričavati puno duže od bilo kojih drugih. Sretan ti 100. rođendan, Hlapiću!

Marina

